

I Henhold til det anførte indstiller Udvalgets Flertal *Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.*

Andre Medlemmer (Dalsgaard, P. G. C. Jensen og Rottbøll) kunne lige over for den Udtalelse i Bemærkningerne til Lovforslaget, at man finder det heldigt, at de private Selskaber allerede have optaget denne Virksomhed (Karensforsikring), og at „*heller ikke Statsanstalten bør holde sig tilbage*“ fra den, ikke tilbageholde den Udtalelse, at netop den Omstændighed, at Statsanstalten *kommer bag efter*, giver dette Lovforslag et ejendommeligt Præg. Det er bekendt, at de Mænd, der for en Del Aar siden ønskede her i Landet at indføre den allerede den Gang i Udlandet ret udbredte Livsforsikring *uden Lægeundersøgelse*, henvendte sig til Statsanstalten med Opfordring til at tage Sagen op, og at *Statsanstalten afslog Anmodningen*. Derefter blev denne Forsikringsmaade sat i Værk af *Dansk Folkforsikringsanstalt*, i hvis Vedtægter det blev bestemt, at Overdragelse af Anstalten til Statsanstalten skal kunne finde Sted, „*naar der derom maatte fremkomme Ønske fra Statens Side.*“ Derefter er Karensforsikring optaget af flere andre ansete danske Livsforsikringsselskaber. Naar Statsanstalten, efter at denne Forsikringsmaade *i en Aarrække* er bleven anvendt i de private Selskaber og har vundet betydelig Fremgang, *nu* ønsker at optage den, forekommer det disse Medlemmer, at Statsanstalten derved faar Udseende af at ville *paaføre de private Selskaber en Konkurrence og at ville benytte sig af de af dem indvundne Erfaringer*. Om en Trang i *Samfundet* til, at ogsaa Statsanstalten optager Karensforsikring, kan der ikke være Tale, da de private Selskaber fuldt ud ere i Stand til at magte Sagen. Ej heller kan det med Grund paaberaabes — saaledes som det gøres i Bemærkningerne —, at der er Personer, paa hvem Statsgarantien virker saa stærkt opmuntrende til at forsikre sig, at det uden denne er vanskeligt at faa dem i Tale. Saadanne Personer ere vistnok

saa faatallige, at der ikke er Anledning til for deres Skyld at indføre en hel ny Afdeling, og det saa meget mindre, som det efter Indførelsen af det strenge Tilsyn med de private Anstalter maa anses for ugrundet af de forsikringssøgende at vrage disse og mindre heldigt fra Statens Side at paaberaabe sig, at dens Anstalt frembyder en særlig Sikkerhed.

I Bemærkningerne er det endvidere som Motiv til Lovforslagets Fremsættelse anført, at et privat Selskab, *Arbejdernes Livsforsikringsselskab*, benytter Statsanstalten som et Slags Centralselskab, hvori det genforsikrer sin hele Forsikringsbestand, og at dette Selskab „*eller andre lignende*“ ved at benytte den foreslaaede Afdeling til Genforsikring vil have lettere ved at drive sin Virksomhed. Et saadant „*andet lignende*“ Selskab er den i Bil. III. til denne Betænkning omhandlede saakaldte „*Andelsudvalgets Livsforsikringsafdeling*“, der ligesom Arbejdernes Livsforsikringsselskab i Virkeligheden ikke er andet end et *Agentur* for Statsanstalten, om end det sidstnævnte udsteder sine egne Policier i Henhold til Statsanstaltens Forskrift. — Det forekommer de sidst nævnte Medlemmer lidet heldigt, at Statsanstalten indlader sig med saadanne „*Selskaber*“, uden at den i det mindste drager Omsorg for, at det Forhold, hvori Anstalten saaledes staar til dem, ikke tilsløres, som om det var et virkeligt Genforsikringsforhold, medens det i Virkeligheden er en fra Anstalten umiddelbart udgaaende Forsikring, hvorom der er Spørgsmaal, — og at „*Selskaberne*“ ikke reklamere med Statsanstalten paa en upassende Maade. Vel har Anstaltens Bestyrelse i den som Bilag aftrykte Skrivelse ytret, at den ikke kan se noget upassende eller vildledende i den paagældende Annonce (Bil. III). Men det kan dog neppe omtvistes, at denne er affattet i en ret bombastisk Stil og at den aabenbart er lagt an paa dels direkte at fremstille Statsanstalten som sikrere og fordelagtigere end noget som helst andet Livsforsikringsselskab, dels indirekte at antyde, at de statskontrollerede private Sel-